

ingen enskild bank hädanefter oktrojeras med sedelutgifningsrätt, och vidare att, när oktrojen för nuvarande enskilda banker tilländalöper, all sedelutgifningsrätt äfven för dem måtte upphöra.

Stockholm den 25 Januari 1867.

Eric Olsson
från Nerike.

N:o 45.

Af Herr Rylander: Om pedagogiens i Ulricehamn uppflyttning till treklassigt elementarläroverk och anslags beviljande för sådant ändamål.

Det kända, lyckliga förhållande att under de sednare tiotalen är Rikets f. d. Ständer med intresse omfattat folkets talan i fråga om tillfredsställande af folkets behof af spridda skolor och läroanstalter, ledande till lättnad för bildningens och vetandets framsteg, ger mig anledning att för en i detta hänseende, ehuru temligen folkrik, likväl hittills mindre väl lottad ort göra hemställen om anslag för ett dylikt behofs tillfredsställande. Det är för staden Ulricehamn och orten deromkring jag önskade förmånen af stadens skolas utvidgning. Stadens ombud vid 1859—1860 årens riksdag Herr Grenander lär redan då hafva väckt motion om anslag för ifrågavarande behof, men, hufvudsakligen af skäl att staden då ej egde lämpligt skolhus med bostad för flere lärare, skall Herr Grenanders berörda motion hafva blifvit afslagen. Jag vågar hysa det hopp att min vördsamma framställning i ämnet, sju år längre fram i tiden, skall röna ett bättre öde. — Ulricehamns stad har sistlidet år låtit uppföra ett rymligt och ändamålsenligt skolhus och är numera i tillfälle att erbjuda bekväma bostäder för de lärare behofvet påkallar. Det skulle i längden falla sig tryckande för nämnda stad och ort, att fortfarande nödgas skicka sina söner, för erhållande af skolbildning, till Göteborg 12 mil, till Skara 8 mil, till Jönköping 6 mil eller till Lund 26 mil, allt från ortens medelpunkt, staden Ulricehamn, räknadt; ett sådant förhållande kunde åtminstone icke befrämja för orten det stora allmänna önskningsmålet, allmän upplysning.

Jag tillförser mig Riksförsamlingens välvilliga bifall, då jag härmed vågar föreslå,

att, i förening med pedagogiens i Ulricehamn uppflyttning till treklassigt elementarläroverk, erforderligt anslag till löner för lärare dervid varder beviljadt.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott, hvarest jag kunde få aflemna de upplysningar i frågan, mig möjligen kunna tillhandakomma, anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1867.

O. P. Rylander.

N:o 46.

Af Herr Rylander: derom att den hälft af personliga skyddsafgiften, som anslagits till folkundervisningens befrämjande, måtte debiteras och uppbäras i sammanhang med kommunalutskylderna.

Att folkupplysningen utgör en af de viktigaste häfstänger att lyfta folkets intelligens samt förädla dess handlingar, är så väl känt, som erkänt, och visar sig äfven vid flera föregående riksdagar hafva haft Rikets Ständers omhuldande.

Bland mycket annat hafva Rikets Ständer anslagit halfva personliga skyddsafgiften till Rikets folkskolor, att af häradskrifvare och kronofogdar på landet debiteras och uppbäras, samt af Landskontoren till församlingarne utdelas. Men då församlingarne nu erhållit kommunalstyrelse, som lättare och billigare kunde verkställa denna såväl debitering som uppbörd, hvarigenom medlen ej allenast komme kommunerna flera månader tidigare tillhanda, utan jemväl flera kostnader och besvär kunde undvikas, får jag föreslå,

att, med bibehållande af den kommunerna beviljade halfva personliga skyddsafgiften, debiteringen och uppbörden deraf måtte öfverflyttas direkt till kommunaluppbörden, på sätt som vederbörligt Utskott, dit jag anhåller om remiss, vidare torde föreslå.

Stockholm den 25 Januari 1867.

O. P. Rylander.